

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa **R. G.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda R. G. kwotę 12 000 zł (dwanaście tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 9 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 618,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia) kwotę 347,90 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 września 2012 r. powód R. G., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 18.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 marca 2012 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 23 grudnia 2011 r. uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, którego sprawcą był kierujący samochodem marki C. o numerze rejestracyjnym (...). Na skutek wypadku doznał wstrząśnienia mózgu, bez utraty przytomności, urazu kręgosłupa szyjnego w odcinku C1, stłuczenia stawu kolanowego, złamania kości łódeczkowatej śródreżcza lewego, a także piątej kości śródreżcza lewego oraz załamania nadgarstka. Podniósł, iż jest zawodowym kierowcą i uraz ręki spowodował długą niezdolność do pracy. Przez okres od 23 grudnia 2011 r. do 28 marca 2012 r. pozostawał niezdolny do pracy. Wskazał, iż w toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła mu kwotę 2.790,15 zł tytułem odszkodowania oraz kwotę 8.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Podniósł, iż zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu z dnia 18 grudnia 2003 r. tego typu urazy skutkują co najmniej 20 % uszczerbkiem na zdrowiu, dlatego też nie zgadza się ze stanowiskiem strony pozwanej w kwestii wypłaconej kwoty.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów postępowania. Wskazała, iż wypłaciła już powodowi kwotę 8.000 zł tytułem zadośćuczynienia, która ta kwota jest w jej ocenie adekwatna do stopnia doznanej przez powoda krzywdy. Podniosła, iż na skutek przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego

ustaliła uszczerbek na zdrowiu jakiego doznał powód w wysokości 6 %. Zakwestionowała również zasadność żądania powoda w zakresie odsetek ustawowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 23 grudnia 2011 r. około godziny 15:56, w miejscowości O. doszło do wypadku komunikacyjnego. Kierujący pojazdem marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wjechał na pas ruchu, którym poruszał się w przeciwnym kierunku kierujący pojazdem ciężarowym bez przyczepy marki M., o numerze rejestracyjnym (...), powód R. G.. W celu uniknięcia zderzenia powód skręcił w prawo, na skutek czego kierowany przez niego pojazd wjechał do rowu.

Pojazd prowadzony przez sprawcę wypadku – M. K. był w chwili kolizji ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej – w (...) S.A. w W. za numerem polisy (...).

Dowód:

- akta szkody, a w nich notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym;
- przesłuchanie powoda k. 91.

Po wypadku powód przewieziony został do szpitala, gdzie stwierdzono skręcenie kręgosłupa szyjnego oraz stłuczenie kolana lewego, w związku z czym zalecono noszenie kołnierza szyjnego przez okres 3 tygodni oraz kontrolę w poradni chirurgicznej. Następnie powód udał się do lekarza pierwszego kontaktu, który skierował go do lekarza specjalisty neurologa oraz ortopedy.

Dowód:

- karta informacyjna z dnia 23.12.2011 r. k. 12;
- przesłuchanie powoda k. 91.

Powód pozostawał niezdolny do pracy przez okres od 24 grudnia 2011 r. do 23 marca 2012 r.

Dowód:

- zaświadczenia lekarskie k. 7-11.

Lekarz neurolog oraz ortopeda stwierdzili u powoda wstrząśnienie mózgu bez utraty przytomności, skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa, stłuczenie stawu kolanowego oraz złamanie podstawy piątej kości śródreczą i kości łódeczkowatej. W ramach leczenia zastosowano u powoda unieruchomienie ręki za pomocą ortozy nadgarstkowej oraz zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego, ponadto powód przyjmował leki oraz uczęszczał na rehabilitację. Leczenie neurologiczne zakończono w dniu 6 marca 2012 r. z zaleceniem dalszej rehabilitacji.

Dowód:

- informacja dla lekarza kierującego k. 13;
- zaświadczenie o stanie zdrowia k. 14-15;
- zaświadczenie z dnia 1 marca 2012 r. k. 16;
- skierowanie na rehabilitację k. 17.

Pismem z dnia 4 marca 2012 r. powód zgłosił stronie pozwanej szkodę, wnosząc jednocześnie o wypłatę kwoty 25.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 3.008,05 zł tytułem odszkodowania. Pismo doręczone zostało stronie pozwanej w dniu 9 marca 2012 r.

Dowód:

- akta szkody a w nich pismo z dnia 4 marca 2011 r.

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana ustaliła u powoda 6% uszczerbku na zdrowiu, w tym 1% z tytułu nerwicy pourazowej, 1% z tytułu urazu odcinka szyjnego kręgosłupa, 1% z tytułu stłuczenia stawu kolanowego lewego, 1,5% z tytułu złamania V kości śródreżca lewego oraz 1,5% z tytułu złamania kości łódeczkowatej.

Dowód:

- akta szkody, a w nich opinia kompleksowa lekarza chirurga;
- przyznane przez stronę pozwaną.

Pismem z dnia 28 marca 2012 r. strona pozwana poinformowała powoda, iż przyznała mu zadośćuczynienie w kwocie 8.000 zł, odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztów leczenia w kwocie 2.540,15 zł oraz odszkodowanie tytułem zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych w kwocie 250 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 28 marca 2012 r. k. 38.

Na skutek wypadku z dnia 23 grudnia 2011 r. powód doznał urazów w postaci wstrząśnienia mózgu, skręcenia kręgosłupa szyjnego, złamania kości łódeczkowatej lewej oraz złamania V kości śródreżca lewego. Doznane urazy spowodowały u powoda 11% - owo trwały uszczerbek na zdrowiu, w tym 3% - owo spowodowany wstrząśnieniem mózgu, 4% - owo spowodowany skręceniem kręgosłupa szyjnego, 3% - owo spowodowany złamaniem kości łódeczkowatej oraz 1% - owo spowodowany złamaniem kości śródreżca. Doznane urazy skutkują do chwili obecnej bólami i zawrotami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parastezjami kończyn górnych, szczególnie lewej, w zakresie unerwienia przez nerwy pośrodkowe (palców III, IV i V). W przyszłości wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego oraz okresowa kontrola ortopedyczna i neurologiczna. Z powodu przebytego urazu pojawić się mogą dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego połączone ze wzmożonym napięciem mięśni karku ograniczające jego ruchomość. Dolegliwości bólowe nadgarstka ręki lewej, szczególnie po przebytym złamaniu kości łódeczkowatej wymagać będą w przyszłości leczenia usprawniającego.

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii k. 97-100;
- opinia uzupełniająca k. 123-124.

Po wypadku powód odczuwał bóle kręgosłupa oraz nadgarstka. Przez okres 6 tygodni nosił kołnierz ortopedyczny oraz ortezę nadgarstkową. W związku z wypadkiem przebywał przez okres ponad 3 miesięcy na zwolnieniu lekarskim, co powodowało u niego obawę przed utratą pracy, gdyż jego dochód był jedynym źródłem utrzymania jego rodziny.

Powód pracuje jako kierowca pomocy drogowej. Przebyty wypadek komunikacyjny nie utrudnia mu wykonywania żadnych czynności.

Dowód:

- przesłuchanie powoda k. 91.

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Bezspornym w sprawie był fakt, iż powód R. G. uległ w dniu 23 grudnia 2011 r. wypadkowi komunikacyjnemu wskutek niezachowania reguł ostrożności przez innego uczestnika ruchu drogowego. Bezsporny pozostawał również fakt, iż pojazd kierowany przez sprawcę zdarzenia objęty był ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.. Strona pozwana w toku postępowania nie kwestionowała swej odpowiedzialności co do zasady. Również fakt poniesienia przez powoda szkody nie budził wątpliwości i jako taki nie był przez stronę pozwaną podnoszony. Ponadto jednoznacznie wynikał on ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego.

Przedmiotem sporu była zatem wysokość niemajątkowej szkody na osobie, jaką poniósł powód na skutek wypadku, a co za tym idzie - wysokość należnego powodowi z tego tytułu zadośćuczynienia. Strona pozwana podała, iż powodowi dokonano wypłaty kwoty 8.000 zł tytułem zadośćuczynienia, podnosząc, że jest ona adekwatna do trwałego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał powód i jaki ustalili lekarz orzecznik, a także cierpień i bólu, spowodowanych zdarzeniem.

W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadniał zasądzenie na rzecz powoda dalszej kwoty 12.000 zł tytułem uzupełnienia wypłaconego już wcześniej zadośćuczynienia.

Odpowiedzialność strony pozwanej znajduje uzasadnienie w przepisach ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003, nr 124, poz. 1152) oraz przepisach kodeksu cywilnego. Art. 9 cytowanej ustawy stanowi, iż umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wyniki z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków. Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w art. 9, będące następstwem zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (art. 9a ustawy). Z kolei z treści przepisu art. 822 § 1 k.c., wynika, iż przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony; jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2). Z kolei art. 824 § 1 k.c. stanowi, iż suma ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela, zaś suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

Z kolei w myśl przepisu art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Przepis ten zawiera szczególną regulację dotyczącą naprawienia szkody na osobie, obejmującej elementy majątkowe tej szkody.

Ustawodawca nie uregulował w tym przepisie w sposób samoistny i odrębny przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, co oznacza, iż została ona poddana ogólnym regułom odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych (art. 415 k.c.). Warunkiem skutecznego domagania się naprawienia szkody na osobie, oprócz samego faktu jej wyrządzenia, jest związek przyczynowy pomiędzy określonym faktem, z którym norma prawna wiąże obowiązek odszkodowawczy a szkodą, pojmowaną w omawianym przypadku jako uszczerbek majątkowy.

Zgodnie natomiast z przepisem art. 445 k.c., w przypadkach przewidzianych w art. 444 k.c., Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznana krzywdę. Zadośćuczynienie za krzywdę jest swoistą postacią odszkodowania, którego celem jest rekompensowanie uszczerbku w dobrach osobistych. Podstawową przesłanką domagania się zadośćuczynienia jest doznanie szkody niemajątkowej (krzywdy) wynikającej z określonych faktów, z którymi norma prawna wiąże obowiązek jej naprawienia, pozostającej w związku z odpowiedzialnością odszkodowawczą z reżimu deliktowego (por. Kodeks cywilny, Komentarz pod red. E. Gniewka, tom I).

Strona pozwana podnosiła, iż powodowi wypłacono już kwotę 8.000 zł, która, w jej ocenie, była odpowiednia do stopnia doznanych obrażeń. W ocenie Sądu stanowisko strony pozwanej w tym zakresie nie mogło zasługiwać na uwzględnienie. Ze zgromadzonego bowiem w toku procesu materiału dowodowego wynikało, iż obrażenia doznane przez powoda, w ocenie biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii, stanowią 11% trwałego uszczerbku na zdrowiu, określonego zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 18.12.2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2002, nr 234, poz. 1974). Ponadto przyznanym w sprawie przez stronę pozwaną było, iż powód doznał 1% -ego uszczerbku na zdrowiu z tytułu nerwicy pourazowej. Mając na uwadze bezsporność ustaleń faktycznych odnośnie doznanego przez powoda urazu psychicznego i jego zakresu, Sąd oddalił zgłoszony przez powoda wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego dla oceny stopnia nerwicy pourazowej.

Sąd podziela poglądy wyrażone w orzecznictwie, iż mierzenie krzywdy wyłącznie stopniem uszczerbku na zdrowiu stanowi niedopuszczalne uproszczenie i nie znajduje oparcia w treści art. 445 § 1 k.c. Stwierdzony uszczerbek na zdrowiu może być jednak stosowany pomocniczo przy ocenie stopnia naruszenia sprawności organizmu. Na rozmiar krzywdy, a w konsekwencji na wysokość zadośćuczynienia składają się okoliczności każdej konkretnej sprawy, a w szczególności cierpienia fizyczne i psychiczne poszkodowanego, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku, ale także rodzaj wykonywanej pracy przez poszkodowanego przed wypadkiem, jego szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiowa i inne czynniki podobnej natury (por. wyrok SN z dnia 9.11.2007 r., V CSK 245/07 i orzeczenia tam przywołane, wyrok SA w Poznaniu z dnia 21.02.2007 r., I ACa 1146/06). Charakter krzywdy co do zasady jest niemierzalny, zatem ścisłe określenie jej rozmiaru, a tym samym wysokości zadośćuczynienia, pozostawione zostało ocenie Sądu. Jedyną dyrektywą wprowadzoną przez ustawodawcę jest wymóg zasądzenia „sumy odpowiedniej”. Podkreślenia wymaga, iż owa zasada umiarkowanej wysokości zadośćuczynienia, czy też utrzymania go w rozsądnych granicach, ma charakter uzupełniający w stosunku do kwestii zasadniczej, jaką jest rozmiar szkody niemajątkowej. Wysokość zadośćuczynienia winna zatem uwzględniać rozmiar cierpienia fizycznych w postaci bólu i innych dolegliwości oraz rozmiar cierpienia psychicznych polegających na ujemnych uczuciach przeżywanych, bądź w związku z cierpieniami fizycznymi, bądź w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zwłaszcza trwałymi lub nieodwracalnymi. Krzywdą w rozumieniu art. 445 k.c. będzie z reguły trwałe kalectwo poszkodowanego powodujące cierpienie fizyczne oraz ograniczenie ruchów i wykonywanie czynności życia codziennego. Podstawową funkcją zadośćuczynienia jest zatem funkcja kompensacyjna. W judykaturze podkreśla się, iż zadośćuczynienie nie może stanowić wartości symbolicznej, ale winno stanowić odczuwalną wartość ekonomiczną niwelującą przynajmniej w części niekorzystne skutki zdarzenia, któremu uległ poszkodowany. W szczególności zasada umiarkowanej wysokości zadośćuczynienia nie może oznaczać przyzwolenia na lekceważenie takich bezcennych wartości, jak zdrowie, czy integralność cielesna, a okoliczności wpływające na określenie tej wysokości oraz kryteria ich oceny muszą być zawsze rozważane indywidualnie (por. wyrok SN z dnia 13.12.2007 r., I CSK 384/07; wyrok SN z dnia 2.02.2008 r., III KK 349/07; wyrok SN z dnia 29.05.2008 r., II CSK 78/08).

Sąd dokonując ustaleń w zakresie rozmiarów krzywdy doznanej przez powoda oparł ustalenia stanu faktycznego na opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii, a także na dowodzie z przesłuchania powoda, który to dowód wiarygodnie koresponduje z opinią biegłego sądowego i pozostałymi dowodami z dokumentów dołączonymi do pozwu.

Jak wynikało ze sporządzonej przez biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii opinii, skutkiem wypadku, jakiemu uległ powód było skręcenie kręgosłupa szyjnego, wstrząśnienie mózgu oraz załamanie kości łódeczkowatej i V kości śródreżca. Biegły wskazał, że doznane urazy do chwili obecnej skutkują bólami i zawrotami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego połączonymi ze wzmożonym napięciem mięśni karku, z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parastezjami kończyn górnych, szczególnie lewej, w zakresie unerwienia przez nerwy pośrodkowe (palców III, IV i V). W przyszłości wskazane będzie leczenie usprawniające. Sąd nie miał przy tym podstaw, ażeby odmówić wiarygodności przedmiotowej opinii. Ponadto powód w trakcie przesłuchania podał, iż po wypadku odczuwał bóle kręgosłupa i

nadgarstka, przez okres 6 tygodni nosił kołnierz ortopedyczny oraz ortezę nadgarstka, jak również uczęszczał na zabiegi rehabilitacyjne. Wskazał również, iż z powodu doznanych urazów przez ponad 3 miesiące przebywał na zwolnieniu lekarskim, co powodowało u niego cierpienia w sferze psychiki związane z obawą przed utratą pracy, tym bardziej, iż jego dochód był jedynym źródłem utrzymania jego rodziny. Przy tym zeznania powoda korelowały ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją medyczną.

W oparciu zatem o powyższe, mając na uwadze rozmiar bólu i doznanych cierpień, wysokość orzeczonego uszczerbku na zdrowiu oraz wiek powoda Sąd doszedł do przekonania, iż zasądzenie na rzecz powoda zadośćuczynienia jest jak najbardziej zasadne. Brak było jednak podstaw do zasądzenia całości żądanej przez powoda kwoty. Wysokość zadośćuczynienia w łącznej wysokości 20.000 zł (uwzględniając kwotę 8.000 zł przyznaną już przez stronę pozwaną), zdaniem Sądu, rekompensuje powodowi negatywne doznania związane ze zdarzeniem z grudnia 2011 r., w szczególności doznany ból oraz cierpienia zarówno fizyczne, jak i psychiczne. Jak bowiem wynikało z przesłuchania powoda, obecnie nie korzysta on ani z pomocy lekarskiej, ani też rehabilitacyjnej, nie przyjmuje także żadnych leków. Wskazał wprawdzie, iż odczuwa bóle kręgosłupa oraz nadgarstka, co znajduje potwierdzenie w opinii biegłego sądowego, jednakże jak sam przyznał - towarzyszą mu one jedynie czasami. Powód wskazał przy tym, iż dolegliwości te nie dezorganizują mu życia, jak również nie stają na drodze jego planom życiowym lub zawodowym. Przeciwnie, jak wynikało z jego przesłuchania, obecnie powrócił do pracy jako kierowca pomocy drogowej i dobrze radzi sobie w pracy. Dolegliwości ze strony kręgosłupa oraz nadgarstka nie są zatem na tyle poważne, ażeby uniemożliwiały mu prowadzenie normalnej aktywności, nawet jeśli wiąże się ona z koniecznością utrzymania ciała przez dłuższy czas w jednakowej pozycji. Również zatem lęk przed jazdą samochodem, który, jak podał, towarzyszy mu od dnia zdarzenia, nie jest na tyle silny, aby uniemożliwiał lub w sposób znaczny utrudniał prowadzenie pojazdu, skoro na co dzień powód korzysta z samochodu jako narzędzia pracy. Ponadto powód nie podjął żadnej terapii w tym zakresie. Z tych też przyczyn, mając na uwadze definitywnie zakończony proces leczenia, jak również fakt, iż przebyty uraz skutkuje obecnie dolegliwościami w niewielkim jedynie stopniu, nie prowadząc do dezorganizacji życia powoda, Sąd uznał za niezasadne zasądzenie na jego rzecz żądanej kwoty 18.000 zł przyjmując, iż kwota 12.000 zł w zupełności rekompensuje mu negatywne doznania związane z wypadkiem oraz towarzyszący mu wówczas ból i cierpienie.

Orzeczenie w kwestii odsetek od zasądzonej kwoty Sąd oparł o treść przepisu art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Art. 817 § 1 k.c. stanowi z kolei, że ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Zatem Sąd zasądził odsetki od dnia 9 kwietnia 2012 r. Skoro bowiem powód powiadomił stronę pozwaną o zdarzeniu pismem z dnia 4 marca 2011 r., które doręczone zostało stronie pozwanej w dniu 9 marca 2012 r., obowiązek wypłaty zadośćuczynienia realizował się najdalej na dzień 8 kwietnia 2012 r. Tym samym ze wskazanych wyżej względów za niezasadne uznać należało żądanie pozwu zasądzenia odsetek już od dnia 28 marca 2012 r. i w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

W oparciu o powyższe okoliczności i powołane przepisy, należało zatem orzec jak w punktach I i II wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu znalazło wyraz w treści art. 100 zd. 1. k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Do rozliczenia poniesionych przez powoda kosztów postępowania przyjęto kwotę 900 zł tytułem opłaty od pozwu, kwotę 2400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Strona pozwana poniosła zaś koszty postępowania w łącznej wysokości 2417 zł. Mając na uwadze, że powód wygrał sprawę w 66,6 %, po wzajemnym zniesieniu wymienionych wyżej kosztów na jego rzecz przypadało 1401,84 zł $([66,6 \% \times 3.317 \text{ zł}] - [33,4 \% \times 2.417 \text{ zł}])$.

Ponadto powód uiszczył zaliczkę na wynagrodzenie biegłego w kwocie 500 zł, a całkowity koszt wykonania opinii wyniósł 847,90 zł. Mając na uwadze, iż powód wygrał sprawę w 66,6 %, powinien ponieść koszty wynagrodzenia biegłego do

kwoty 283,20 zł (847,90 x 33,4 %), a strona pozwana – w kwocie 564,70 zł. Zatem z uiszczonej przez powoda zaliczki strona pozwana winna jemu zwrócić 216,80 zł, a pozostałą kwotę – uiścić na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb państwa na wynagrodzenie biegłego (347,90 zł).

W tym stanie rzeczy, o kosztach postępowania orzeczono, jak w punktach III i IV wyroku.